

СПОГОДБА МЕЖДУ НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И РЕПУБЛИКА ФРАНЦИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ И ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ ОТКЛОНЕНИЕТО ОТ ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ ВЪРХУ ДОХОДА

Ратифицирана с Указ № 1579 на Държавния съвет на НРБ от 15.05.1987 г. - ДВ, бр. 39 от 1987 г. В сила от 1.06.1988 г., обн., ДВ, бр. 41 от 31.05.1988 г.

Държавният съвет на Народна република България и Президентът на Република Франция,

желаейки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци върху доходите, да развият и укрепват икономическите отношения между двете страни на основата на принципите на Заключителния акт на Европейската конференция за сигурност и сътрудничество,

решени да сключат спогодбата, назначиха за тази цел свои пълномощници:

Държавният съвет на Народна република България - Андрей Луканов, първи заместник-председател на Министерския съвет;

Президентът на Република Франция - Мишел Ноар, министър с пълномощия към министъра на икономиката, финансите и устройството на частния сектор, отговарящ за външната търговия, които, след като размениха своите пълномощия и установиха, че същите са надлежно оформени, се споразумяха за следното:

Член 1

Обхват спрямо лицата

1. Тази спогодба се прилага спрямо лицата, които са местни лица на едната договаряща държава или на двете договарящи държави.

2. По смисъла на тази спогодба, считат се за местни лица:

а) по отношение на Народна република България - физически лица, които са граждани на Народна република България, юридически лица и групировки от лица, които имат седалище в Народна република България или са регистрирани там;

б) по отношение на Република Франция - лица, които съгласно френското законодателство подлежат на данъчно облагане във Франция на основание тяхното местожителство, местопребиваване, седалище на ръководство или всеки друг критерий от подобен род.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 2 едно физическо лице е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, с която има по-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси). Когато държавата, с която личните и икономически връзки са по-тесни, не може да се определи, компетентните органи на договарящите държави решават въпроса по взаимно съгласие.

4. Когато съгласно разпоредбите на ал. 2 едно нефизическо лице е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, в която се намира седалището на действителното му ръководство.

Член 2

Обхват спрямо данъци

1. Действащи данъци, спрямо които се прилага спогодбата, са:

а) по отношение на Франция:

(I) данъкът върху дохода;

(II) данъкът върху дружествата;

включително всички удържки при източника, всички предварителни плащания и аванси, които се приспадат от посочените по-горе данъци (наричани по-нататък "френски данъци");

б) по отношение на България:

(I) данъкът върху общия доход;

(II) данъкът върху неомъжените, неомъжените, овдовелите, разведените и семейните без деца;

(III) данъкът върху печалбите (наричани по-нататък "български данъци").

2. Спогодбата се прилага и за данъци, идентични или подобни на тези, посочени в ал. 1 на този член, които ще се въведат след подписването на същата и които ще се прибавят към съществуващите данъци или ще ги заместят. Компетентните органи на договарящите държави ще се уведомяват за съществените промени, внесени в техните данъчни законодателства.

Член 3

Общи определения

1. По смисъла на тази спогодба, освен ако от контекста не произлиза друго:

а) изразите "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават в зависимост от случая Франция или България;

б) терминът "лице" означава:

физически лица;

юридически лица, включително дружества и всички други единици, които за целите на облагането се третират като юридически лица;

всички други групировки на лица. Обхващат се по-специално във Франция - персоналните дружества и в България - сдруженията, образувани съгласно Указ № 535 от 1980 г. на Държавния съвет на Народна република България;

в) изразите "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, използвано от местно лице на едната договаряща държава, и предприятие, използвано от местно лице на другата договаряща държава;

г) изразът "международен транспорт" означава всеки транспорт, осъществен с кораб или въздухоплавателно средство, използван от предприятие, чието седалище на действително управление се намира в едната договаряща държава, освен когато корабът или въздухоплавателното средство се използва само между места, намиращи се в другата договаряща държава;

д) изразът "компетентен орган" означава:

(I) за Република Франция - министъра, отговарящ за бюджета, или негов упълномощен представител;

(II) за Народна република България - министъра на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на спогодбата от една договаряща държава всеки термин, който не е изрично определен в нея, има значението, което му придава законодателството на държавата относно данъците, за които се прилага спогодбата, освен ако от контекста не произтича нещо друго.

Член 4

Място на стопанска дейност

1. По смисъла на тази спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място, посредством което предприятие на едната

договаряща държава упражнява цялостно или частично своята дейност в другата договаряща държава.

2. Изразът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

- а) седалище на управление;
- б) филиал;
- в) бюро;
- г) фабрика;
- д) ателие и по-специално ателие за поддръжка;
- е) мина, петролен или газов кладенец, кариера или всяко друго място за извличане на природни богатства;
- ж) строителен или монтажен обект, но само ако неговата продължителност надвишава дванадесет месеца.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член не се счита, че е налице място на стопанска дейност, когато:

- а) определеното място се ползува единствено за складиране, изложба или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;
- б) стоките, принадлежащи на предприятието, са складирани единствено с цел за поддържане на стокос запас, изложба или доставка;
- в) стоките са изложени от предприятието на стокос панаир или изложба и се продават след закриването им;
- г) стоките, принадлежащи на предприятието, са складирани единствено за целите на преработването им от друго предприятие;
- д) определеното място се ползува единствено с цел закупуване на стоки или събиране на информация за предприятието;
- е) определеното място се ползува единствено с цел да се извършва за предприятието всяка друга дейност от подготвителен или спомагателен характер;
- ж) определеното място се ползува единствено с цел за съчетано упражняване на дейностите, посочени в букви "а" до "е", при условие, че общата дейност на това определено място, произтичаща от съчетанието, запазва своя подготвителен или спомагателен характер.

4. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, с изключение на представител с независим статут, за който се отнася ал. 5, действува от името на предприятие и притежава пълномощия, които то редовно упражнява в едната договаряща държава за сключване на договори от името на предприятието, счита се, че предприятието има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на лицето са ограничени до тези, посочени в ал. 3, които дейности, ако се упражняват посредством определено място, не биха позволили това определено място да се счита за място на стопанска дейност съгласно разпоредбите на тази алинея.

5. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава единствено поради факта, че то извършва своята дейност чрез посредничеството на търговски агент, общ комисионер или какъвто и да е друг представител с независим статут при условие, че тези лица действуват в нормалните граници на своята дейност.

6. Фактът, че едно дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, участва в дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което там извършва своята дейност (чрез или без място на стопанска дейност), сам по себе си не е достатъчен което и да е от дружествата да се счита за място на стопанска дейност на другото.

Член 5

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, които местно лице на едната договаряща държава получава от недвижимо имущество (включително доходи от земеделие или горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.
2. Изразът "недвижимо имущество" има значението, което му придава законодателството на договарящата държава, в която недвижимото имущество се намира.
3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат за доходи, произлизащи от непосредственото използване, от отдаването под наем или аренда, както и от използването на недвижимото имущество под каквато и да е друга форма.
4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също за доход от недвижимо имущество на предприятие и за доходи от недвижимо имущество, което служи за упражняване на независима професия.

Член 6

Печалби на предприятия

1. Печалби на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва своята дейност в другата държава чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва своята дейност по този начин, печалбите на предприятието се облагат в другата държава, но само такава част от тях, която може да бъде причислена към това място на стопанска дейност.
2. Като се имат предвид разпоредбите на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава упражнява дейността си в другата договаряща държава чрез организирано там място на стопанска дейност, към него се отнасят печалбите, които то би реализирало, ако упражнява същата или подобна дейност при същите или подобни условия и ако е напълно независимо във взаимоотношенията си с предприятието, на което то е място на стопанска дейност.
3. За да се определят печалбите на едно място на стопанска дейност, приемат се за приспадане разходите, извършени за нуждите на това място на стопанска дейност, включително управленските и общадминистративните разходи, независимо дали са възникнали в държавата, в която се намира това място на стопанска дейност, или другаде.
4. Никаква печалба не се причислява към място на стопанска дейност единствено поради това, че то закупува стоки за предприятието.
5. Когато печалбите включват елементи на дохода, които се регламентират отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове не се засягат от разпоредбите на този член.

Член 7

Международен транспорт

1. Печалби, произтичащи от експлоатацията на кораби или въздухоплавателни средства в международния транспорт, се облагат в държавата, в която се намира седалището на действителното управление на предприятието.
Тези печалби включват и допълнителните доходи, които предприятието извлича от употребата на контейнери за международния транспорт на имущества или стоки.

2. Ако седалището на действителното управление на корабното предприятие се намира на борда на кораб, счита се, че седалището се намира в договарящата държава, в която се намира домуващото пристанище на този кораб, а ако няма домуващо пристанище - в договарящата държава, на която лицето, стопанисващо кораба, е местно лице.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и за печалби, произтичащи от участието в група, в обща дейност или в международна експлоатационна агенция.

Член 8

Дивиденди

1. Дивиденди, плащани от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Все пак тези дивиденди подлежат на облагане и в договарящата държава, на която дружеството, плащащо дивидентите, е местно лице съгласно законодателството на тази държава, но ако получателят е действително ползвачо дивидентите лице, определеният данък не може да надвишава:

а) 5 на сто върху brutната сума на дивидентите, ако ползвачото лице е дружество (различно от персонално дружество), което притежава пряко най-малко 15 на сто от капитала на дружеството, плащащо дивидентите;

б) 15 на сто върху brutната сума на дивидентите във всички други случаи.

Тази алинея не засяга облагането на дружеството за печалбите, които служат за изплащане на дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", използван в този член, означава доходи, произтичащи от акции или други дялови участия, с изключение на вземания, както и доходи, подчинени на режима на разпределение, установен от данъчното законодателство на договарящата държава, на която дружеството, извършващо разпределението, е местно лице.

Не се считат за дивиденди печалбите, които в съответствие с техните права получават участниците във френски персонални дружества или в сдружения, образувани съгласно Указ № 535 от 1980 г. на Държавния съвет на Народна република България.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, когато действително ползвачото дивидентите лице, местно лице на едната договаряща държава, извършва в другата държава, на която дружеството, плащащо дивидентите, е местно лице, стопанска дейност посредством намиращо се там място на стопанска дейност или упражнява независима професия посредством намиращо се там определена база и вземането, пораждащо дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или с тази определена база. В тези случаи са приложими разпоредбите на чл. 6 или чл. 12.

5. Местно лице на България, което получава дивиденди, плащани от дружество, което е местно лице на Франция, може да получи предварително изплащане на сметката, дължима при случай от дружеството и отнасяща се до тези дивиденди. Това изплащане се облага във Франция съгласно разпоредбите на ал. 2. Brutният размер на изплатената сума се счита за дивидент при цялостното прилагане на разпоредбите на тази спогодба.

6. Когато дружество - местно лице на едната договаряща държава, получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да събира никакъв данък върху дивидентите, разпределяни от дружеството, освен ако тези дивиденди са изплатени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, пораждащо дивидентите, е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази

друга държава, нито пък да събира какъвто и да е данък върху неразпределени печалби от дружеството, дори ако изплатените дивиденди или неразпределени печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи, произтичащи от тази друга държава.

7. Независимо от разпоредбите на ал. 6, когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, извършва в другата договаряща държава стопанска дейност посредством намиращо се там място на стопанска дейност, печалбите на това място на стопанската дейност могат, след като са обложени в лицето на дружеството, да бъдат обект на облагане съгласно законодателството на тази друга държава с данъчен процент, ненадвишаващ 5 на сто.

Член 9

Лихви

1. Лихви, произтичащи от едната договаряща държава и плащани на местно лице на другата договаряща държава, се облагат само в тази друга държава.

2. Терминът "лихви", използван в този член, означава доходи от всякакъв вид вземания за дълг, свързани или не с гаранция за ипотека или клауза за участие в печалбите на длъжника, и по-специално доходи от държавни ценни книжа и облигации от заеми, включително премии и дялове, свързани с тези ценни книжа. Глобите за закъсняло плащане не се считат за лихви по смисъла на този член.

3. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат, когато действително ползващото лихвите лице, местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством намиращо се там място на стопанска дейност или упражнява независима професия посредством намираща се там определена база и вземането за дълг, за което се плащат лихвите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или тази определена база. В тези случаи са приложими разпоредбите на чл. 6 или чл. 12.

4. Счита се, че лихвите произтичат от едната договаряща държава, когато длъжник е самата тази държава, неин местен орган, държавно учреждение или местно лице на тази държава. Въпреки това, когато длъжникът на лихвите независимо от това, дали е или не е местно лице на договарящата държава, има в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, за които дългът, поради който се плащат лихвите, е бил договорен и които дължат плащането на лихвите, тези лихви се счита, че произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

Член 10

Авторски и лицензионни възнаграждения

1. Авторски и лицензионни възнаграждения, произтичащи от едната договаряща държава и плащани на местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

2. Все пак тези възнаграждения подлежат на облагане и в договарящата държава, от която произхождат, съгласно нейното законодателство, но ако действително ползващото възнагражденията лице е местно лице на другата договаряща държава, определеният данък не може да надвишава 5 на сто от брутната сума на възнагражденията.

3. Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава възнаграждения от всякакъв вид, плащани за използването или отстъпване правото на използване на авторско право върху произведения на литературата, изкуството или науката, включително кинофилми и филми или

записи за предавания по радиото или телевизията, изобретения, защитени с патенти или авторски свидетелства, и рационализаторски предложения, фабрични или търговски марки, образци или модели, планове, формули или секретни процедури и за информация, отнасяща се за търговски, промишлен или научен опит (ноу-хау).

Терминът "авторски и лицензионни възнаграждения" включва и възнагражденията, плащани за използването на машинни програми, както и за използването или отстъпване правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, но само в размера, в който тези възнаграждения се простират срещу трансфер на ноу-хау.

4. Разпоредбите на този член се прилагат също и за възнаграждения, плащани за технически услуги, когато тези плащания са свързани с ползуване или отстъпване правото на ползуване върху права или имуществва, посочени в ал. 3.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, когато действително ползуващото възнагражденията лице, местно лице на едната договаряща държава, извършва в другата договаряща държава, от която произхождат възнагражденията, стопанска дейност посредством намиращо се там място на стопанска дейност или упражнява независима професия посредством намираща се там определена база и правото или имуществото, пораждащо възнагражденията, е действително свързано с това място на стопанска дейност или с тази определена база. В тези случаи са приложими разпоредбите на чл. 6 или чл. 12.

6. Счита се, че възнагражденията произхождат от едната договаряща държава, когато длъжник е самата държава, неин местен орган, държавно учреждение или местно лице на тази държава. Въпреки това, когато длъжникът на възнагражденията, независимо дали е или не е местно лице на договарящата държава, има в едната договаряща държава място на стопанска дейност или определена база, с които действително е свързано правото или имуществото, пораждащо възнагражденията, и които действително понасят разходите за тези възнаграждения, счита се, че тези възнаграждения произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

Член 11

Печалби от продажба на имущество

1. Печалби, които местно лице на едната договаряща държава получава от продажбата на недвижимо имущество, посочено в чл. 5, се облагат в договарящата държава, в която недвижимото имущество се намира.

2. Печалби, произтичащи от продажбата на движимо имущество, съставляващо част от актива на място на стопанска дейност, каквото предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, принадлежащо на определена база, с каквато местно лице на едната договаряща държава разполага в другата договаряща държава, за да упражнява независима професия, включително печалби, произтичащи от продажбата на това място на стопанска дейност (отделно или заедно с цялото предприятие) или на тази определена база, се облагат в тази друга държава.

3. Печалби, произтичащи от продажбата на кораби или въздухоплавателни средства, извършващи международен транспорт, или движимо имущество, предназначено за експлоатацията на тези кораби или въздухоплавателни средства, се облагат само в договарящата държава, в която се намира седалището на действителното управление на предприятието.

4. Печалби, произтичащи от продажбата на каквото и да е друго имущество, извън посоченото в ал. 1, 2 и 3, се облагат само в договарящата държава, на която продавачът е местно лице.

Член 12

Свободни професии и други подобни

1. Доходи, които местно лице на едната договаряща държава получава от свободна професия или друга дейност с независим характер, се облагат само в тази държава, освен ако местното лице обичайно разполага в другата договаряща държава с определена база, за да упражнява своята дейност. Ако разполага с такава определена база, доходите се облагат в другата държава, но само в размер, който може да бъде причислен към тази определена база.

2. Изразът "свободна професия" включва по-специално независима научна, литературна, художествена, образователна или педагогическа дейност, а така също независима дейност на лекари, адвокати, инженери, архитекти, зъболекари и счетоводители.

Член 13

Заплати

1. С изключение разпоредбите на чл. 14, 16, 17 и 18 заплати, надници и други подобни възнаграждения, които местно лице на едната договаряща държава получава от трудова дейност, се облагат само в тази държава, освен ако работата се извършва в другата договаряща държава. Ако работата се извършва там, възнагражденията, получени от такава дейност, се облагат в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнагражденията, които местно лице на едната договаряща държава получава от трудова дейност в другата договаряща държава, се облагат само в първата държава, ако:

а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди, ненадвишаващи общ 183 дни в течение на съответната данъчна година;

б) възнагражденията се плащат от работодател или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава;

в) възнаграждението не се изплаща за сметка на място на стопанска дейност или определена база, с каквато работодателят разполага в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член възнагражденията, които местно лице на едната договаряща държава получава от трудова дейност, упражнявана на борда на кораб или въздухоплавателно средство, извършващи международен транспорт, се облагат в договарящата държава, в която се намира седалището на действителното управление на предприятието.

Член 14

Членове на контролни и управителни съвети

Възнаграждения от всякакъв вид, които местно лице на едната договаряща държава получава в качеството си на член на управителен или контролен съвет от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, се облагат в тази друга държава.

Член 15

Дейци на изкуството и спорта

1. Независимо от разпоредбите на чл. 12 и 13 доходи, които местно лице на едната договаряща държава получава от лична дейност, упражнявана в

другата договаряща държава, в качеството му на сценичен артист, като например театрален, кино-, радио- или телевизионен изпълнител или като музикант, или като спортист, се облагат в тази държава.

2. Когато доходите от дейностите, които лично извършва в това си качество сценичният артист или спортистът, се получават не от самия сценичен артист или спортист, а от друго лице, тези доходи независимо от разпоредбите на чл. 6, 12 и 13 се облагат в договарящата държава, в която се извършва дейността на артиста или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждения или печалби и заплати, надници и други подобни доходи, които сценичен артист или спортист, местно лице на едната договаряща държава, получава от личната си дейност, която той упражнява в това си качество в другата договаряща държава, се облагат само в първата държава, когато тази дейност в другата държава се финансира в значителна степен от обществени фондове на първата държава, от местни органи или нейни юридически лица.

4. Независимо от разпоредбите на ал. 2, когато доходите от дейността, която един сценичен артист или спортист упражнява в това си качество в едната договаряща държава, се получават не от самия артист или спортист, а от друго лице, тези доходи без оглед разпоредбите на чл. 6, 12 и 13 се облагат само в другата държава, когато това друго лице е финансирано в значителна степен от обществени фондове на тази друга държава, от местни органи или нейни юридически лица или когато това друго лице е орган на тази друга държава, който няма за цел да извлече печалба.

Член 16

Пенсии

1. Като се имат предвид разпоредбите на чл. 17, ал. 2, пенсии и други подобни възнаграждения, плащани на местно лице на едната договаряща държава въз основа на предишна служба, се облагат само в тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 пенсии и други суми, плащани в съответствие със законодателството по общественото осигуряване на едната договаряща държава, се облагат в тази държава.

Член 17

Административно-управленски функции

1. а) Възнаграждения извън пенсиите, плащани от едната договаряща държава от местни органи или нейни юридически лица на физическо лице за услуги, извършени на тази държава, местни органи или нейни юридически лица, се облагат в тази държава.

б) Въпреки това тези възнаграждения се облагат само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и ако физическото лице е местно лице на тази държава, което:

I. притежава гражданството на тази държава или

II. не е станало местно лице на тази държава единствено с цел да извършва съответните услуги.

2. Пенсии, плащани от едната договаряща държава или местен орган или нейно юридическо лице непосредствено или чрез предварително създадени от тях фондове, на физическо лице за услуги, извършени на тази държава или на тези местни органи или юридически лица, се облагат в тази държава.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 на този член чл. 13, 14 и 16 се прилагат за възнаграждения и пенсии, плащани за оказани услуги в сферата на

стопанска дейност, извършена от едната договаряща държава или от местни органи или нейни юридически лица.

4. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат за период, ненадвишаващ 4 години, и за възнаграждения, получавани от местно лице на едната договаряща държава, за услуги, извършвани на агенции и представителства, нямащи характер на място на стопанска дейност, на културни институции или като кореспонденти на пресата, радиото и телевизията, ако получателят пребивава в другата договаряща държава единствено с цел да извършва тези услуги и ако възнагражденията са за сметка на първата държава.

Член 18

Студенти

1. Суми, които студент или стажант, който е местно лице на едната договаряща държава и който пребивава в другата договаряща държава единствено с цел да продължава образованието или квалификацията си, получава, за да покрива разходите по своята издръжка, образование или квалификация, не се облагат в тази държава при условие, че произтичат от източници, намиращи се извън тази държава.

2. Независимо от разпоредбите на чл. 12 и 13 възнаграждения, които студент или стажант, който е местно лице на едната договаряща държава и който пребивава в другата договаряща държава единствено с цел да продължава образованието или квалификацията си, получава за оказани услуги в другата държава, не се облагат при условие, че тези услуги са свързани с неговото образование или квалификация или възнагражденията за тези услуги са необходими за допълване на средствата, с които той разполага за своята издръжка.

Член 19

Други доходи

Доходи на местно лице на едната договаряща държава независимо от произхода им, които не се разглеждат в предходните членове на тази спогодба, се облагат само в тази държава.

Член 20

Разпоредби за отстраняване на двойното облагане

Двойното облагане се избягва по следния начин:

1. По отношение на България:

а) когато местно лице на България получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба се облагат във Франция, тези доходи се изключват от облагане в България, като се спазват и разпоредбите на букви "б" и "в" по-долу;

б) когато местно лице на България получава доходи, които в съответствие с разпоредбите на чл. 8 и 10 на тази спогодба са облагаеми във Франция, България разрешава от данъка, който събира върху доходите на това местно лице, да се приспадне сума, равна на данъка, платен във Франция. Това приспадане обаче не може да надвишава частта на данъка, изчислен преди приспадането и съответстващ на дохода, получен от Франция;

в) когато в съответствие с която и да е разпоредба на тази спогодба доходи, които местно лице на България получава, са изключени от облагане в България, България може въпреки това при изчисляване на данъка върху останалите доходи на това местно лице да вземе предвид изключените доходи.

2. По отношение на Франция:

доходите, чийто източник е в България и които са обложени там съгласно разпоредбите на тази спогодба, се облагат във Франция, когато те се получават от местно лице на Франция. Данъкът, платен в България, не се приспада при изчисляване на дохода, облагаем във Франция. Получателят обаче има право на данъчен кредит, приспадан от данъците, посочени в чл. 2, ал. 1, в основата на които тези доходи са включени. Този данъчен кредит е равен:

щр се отнася до доходите, посочени в чл. 8 и 10 - на сумата на данъка, платен в България съгласно тази спогодба. Във всеки случай той не може да надвишава сумата на френския данък, съответстващ на тези доходи;
за всички други случаи - на сумата на съответния френски данък.

Член 21

Недискриминация

1. Физически лица, които са граждани на едната договаряща държава, и юридически лица, които са образувани съгласно законодателството на едната договаряща държава, не могат да бъдат подлагани в другата договаряща държава на облагане или друго задължение, което е различно или е по-обременително от това, на което могат да бъдат подложени физическите лица - граждани на тази друга държава, и юридическите лица, образувани съгласно законодателството на тази друга държава, и които се намират при същите условия. Тази разпоредба се прилага също, независимо от разпоредбите на чл. 1, и за лица, които не са местни лица на едната договаряща държава или на двете договарящи държави.

2. Облагането на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, не трябва да бъде по-малко благоприятно в тази друга държава от облагането на предприятия на тази друга държава, които упражняват същата дейност. Тази разпоредба не може да бъде тълкувана като задължаваща едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава лични облекчения, приспадания или намаления на данъка в зависимост от семейното положение на лицата, каквито тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Лихви, роялти и други разходи, плащани от предприятия на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, подлежат на приспадане при определяне облагаемата печалба на това предприятие при същите условия, както ако се плащаха на местно лице на първата държава.

4. Предприятия на едната договаряща държава, в които участват едно или няколко местни лица на другата договаряща държава, не подлежат в първата държава на каквото и да е облагане или друго задължение, което е различно или по-обременително от това, на което са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата държава.

5. Разпоредбите на този член, независимо от разпоредбите на чл. 2, се прилагат спрямо данъци от всички видове и наименования.

Член 22

Постигане на взаимно съгласие

1. Когато едно лице счита, че мерките, взети от едната договаряща държава или от двете договарящи държави, водят или ще доведат до облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може независимо от правните средства за защита, предвидени от вътрешното законодателство на тази държава, да отнесе своя случай пред компетентния орган на договарящата държава, на която то е местно лице, или ако неговият случай се отнася до чл. 21, ал. 1 на договарящата държава, на която то е гражданин. Молбата трябва да

бъде представена в срок от 3 години след първото известие за мярката, която води до облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган ще положи усилия, ако възражението се очертава като основателно и ако самият той не е в състояние да постигне задоволително решение, случаят да бъде разрешен на базата на взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с цел да се избегне облагане, несъответстващо на спогодбата. Постигнатото споразумение се прилага независимо от давностните срокове, предвидени по вътрешното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави полагат усилия за разрешаване по взаимно съгласие на трудностите, които може да предизвика прилагането на спогодбата.

Компетентните органи на договарящите държави могат по-специално да се договарят с цел да постигнат съгласие, така че печалбите, отнасящи се към място на стопанска дейност, намиращо се в едната договаряща държава, на предприятие на другата договаряща държава да бъдат определяни по идентичен начин в двете държави.

Те могат също така да се договарят за отстраняване на двойното данъчно облагане в случаи, непредвидени от спогодбата.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат да контактуват помежду си директно с цел постигане на взаимно съгласие, посочено в предходните алинеи. Когато се окаже целесъобразно провеждането на устна размяна на мнения за постигане на взаимно съгласие, такава размяна може да се извърши в кръга на една комисия, състояща се от представители на компетентните органи на договарящите държави.

5. Компетентните органи на договарящите държави ще уредят по взаимно съгласие начините на прилагане на спогодбата и по-специално формалностите, които трябва да извършат местните лица на едната договаряща държава, за да получат в другата договаряща държава намаление или освобождение от данъци, предвидени от спогодбата.

Член 23

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави разменят информация, необходима за прилагане разпоредбите на спогодбата и тези на вътрешното законодателство на договарящите държави относно данъците, посочени в спогодбата, в граници, в които облагането, което те предвиждат, не противоречи на спогодбата. Всяка получена информация се счита за секретна и може да бъде съобщавана само на лица, органи и юрисдикции, специално натоварени да установяват, събират и уреждат спорове във връзка с данъците, посочени в спогодбата.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай не могат да бъдат тълкувани като налагащи на едната договаряща държава задължението:

а) да предприема административни мерки в отклонение от своето законодателство и своята административна практика или тези на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не би могла да се получи въз основа на законодателството и по реда на обичайната административна практика или тези на другата държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила търговска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието съобщаване би противоречало на обществения ред.

Член 24

Членове на дипломатически представителства
и на консулства

Разпоредбите на тази спогодба не засягат данъчните привилегии, ползувани от членовете на дипломатическите представителства и техните домашни помощници, членовете на консулствата, както и членовете на постоянните представителства при международните организации съгласно общприетите норми на международното право или по силата на отделни споразумения.

Член 25

Териториален обхват

1. Тази спогодба се прилага:

а) на територията на Народна република България, включително териториалното море, както и на морските зони отвъд тях, върху които в съответствие с международното право Народна република България има суверенни права за проучване и стопанисване на природните ресурси, които се намират на морското дъно, в неговите недра и в покриващите ги води;

б) на територията на европейските департаменти и на територията на отвъдморските департаменти на Република Франция, включително териториалното море, както и на зоните извън тях, върху които в съответствие с международното право Република Франция има суверенни права за проучване и стопанисване на природните ресурси, които се намират на морското дъно, в неговите недра и в покриващите ги води.

2. Тази спогодба може да бъде прилагана в този си вид или със съответните изменения върху отвъдморските територии на Република Франция, които събират данъци, аналогични на тези, за които се прилага спогодбата. Едно такова разпространение влиза в сила, считано от датата, определена по общо съгласие между договарящите държави посредством размяна на ноти по дипломатически път или всяка друга процедура съгласно конституционните им разпоредби. Това споразумение предвижда и необходимите изменения на спогодбата, както и условията за нейното прилагане върху отвъдморските територии, върху които се разпространява.

3. Ако двете договарящи държави не са предвидили друго, денонсирането на спогодбата от едната от тях съгласно чл. 27 ще сложи край при условията, предвидени в този член, на приложението на спогодбата върху всяка територия, върху която е била разпространена съгласно този член.

Член 26

Влизане в сила

1. Всяка от договарящите държави уведомява другата, че са изпълнени изискванията за влизане в сила на спогодбата. Същата влиза в сила на първия ден от третия месец, следващ датата на получаване на последното от тези уведомления.

2. Нейните разпоредби ще се приложат за първи път:

а) по отношение на данъците, събирани чрез удържане при източника - за суми, подлежащи на изплащане, считано от датата на влизане в сила на спогодбата;

б) по отношение на други данъци върху доходи - за доходи, реализирани през календарната година или бюджетната счетоводна година, течаща към датата на влизане на спогодбата в сила.

Член 27

Денонсиране

1. Тази спогодба остава в сила за неограничено време. Въпреки това след изтичането на период от 5 години, считано от датата на нейното влизане в сила, всяка от договарящите държави може най-малко 6 месеца преди края на дадена календарна година да съобщи за денонсирането на спогодбата по дипломатически път.

2. В този случай нейните разпоредби ще се приложат за последен път:

а) по отношение на данъци, събирани чрез удържане при източника - за облагаеми суми през календарната година, до края на която е получено съобщението за денонсиране;

б) по отношение на други данъци върху доходи - за доходи, реализирани през календарната година, до края на която е получено съобщението за денонсиране, или съответната бюджетна счетоводна година, приключваща в течение на тази година.

В удостоверение на което упълномощените представители на двете договарящи държави подписаха тази спогодба и поставиха своите печати.

Изготвена в София на 14 март 1987 г. в два екземпляра на български и френски език, като двата текста имат еднаква сила.

За Държавния съвет
на Народна република България:
А. Луканов

За президента
на Република Франция:
М. Ноар

ПРОТОКОЛ

При подписването на спогодбата между Народна република България и Република Франция за избягване на двойното данъчно облагане и предотвратяване отклонението от облагане с данъци върху дохода долуподписаните са съгласни, че следните разпоредби представляват неразделна част от спогодбата:

1. Що се отнася до ал. 1 и 2 на чл. 6, когато предприятие на едната договаряща държава върши продажба на стоки или упражнява дейност в другата договаряща държава посредством намиращо се там място на стопанска дейност, печалбите на това място на стопанска дейност няма да се изчисляват на база общата сума, получена от предприятието, а ще се изплащат на база на плащания, съответстващи на действителната дейност на това място на стопанска дейност, за извършените продажби или за упражняваната дейност.

В случай на договори за проучване, доставка, инсталиране или строителство на съоръжения или на сгради за промишлена, търговска или научна дейност или за обществено строителство, когато предприятието има място на стопанска дейност, печалбите на това място на стопанска дейност няма да се определят на база на общата сума на договора, а ще се определят на база на тази част от договора, която е действително изпълнена в държавата, където е разположено това място на стопанска дейност. Печалбите, отнасящи се до частта на договора, изпълнена от централата на предприятието, подлежат на облагане само в държавата, на която предприятието е местно лице.

2. Що се отнася до чл. 10, ал. 1, възнагражденията, плащани за технически услуги, включително анализите или проучванията от научно, геологическо или техническо естество, за инженерингови работи, в това число свързаните с тях планове, или за услуги за консултации или надзор, не се считат за възнаграждения за информация, свързани с придобит опит в областта на промишлеността, търговията или науката.

3. Тази спогодба с нито една своя разпоредба не възпрепятствува упражняването на фискален контрол, предвиден от съответните законодателства на двете договарящи държави. По-специално чл. 9 и 10 на тази спогодба не се прилагат за частта, надвишаваща обичайните размери на лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, практикувани между предприятия. В такъв случай надвишаващата част се облага съгласно законодателството на всяка договаряща държава, като се държи сметка и за другите разпоредби на спогодбата.

4. Що се отнася до чл. 11, ал. 1, разбира се, че печалби, произтичащи от продажба на акции или дялове в едно дружество или юридическо лице, чиито активи се състоят предимно от недвижимости или права на ползуване на тези имуществва, се облагат във Франция, когато тези имуществва се намират там.

5. Независимо от разпоредбите на ал. 4 на чл. 11 печалби, произтичащи от продажба на акции или дялове, представляващи част от съществено участие в капитала на дружество, което е местно лице на Франция, се облагат във Франция съгласно разпоредбата на чл. 160 от Общия кодекс за данъците. Счита се, че е налице съществено участие, когато прехвърлителят сам или с други съдружници разполага пряко или косвено с акции или дялове, които в своята цялост дават право на участие с 25 на сто или повече в печалбите на дружеството.

6. Що се отнася до чл. 20, ал. 2, разбира се, че доходи, които местно лице на Франция извлича от сдружение, образувано в България съгласно Указ № 535 от 1980 г. на Държавния съвет на Народна република България, се облагат в България съгласно разпоредбите на чл. 6 на тази спогодба.

7. Що се отнася до чл. 21:

а) нищр в ал. 1 не може да се тълкува като пречка за Франция да предоставя само на лица от френска националност привилегията на освобождаване от облагане печалбите, произтичащи от продажба на недвижимо имущество или на части от недвижимо имущество, представляващо място за пребиваване във Франция на французи, които не живеят във Франция, така както е предвидено в чл. 150 от Общия кодекс за данъците, и

б) нищр в ал. 3 не може да се тълкува като пречка за Франция да прилага разпоредбите на чл. 212 от Общия кодекс за данъците по отношение на лихвите, плащани от едно френско дружество на чуждестранно дружество-майка.

8. Що се отнася до чл. 27, разбира се, че разпоредбите на спогодбата относно отстраняването на двойното данъчно облагане с постигане на взаимно съгласие и със сътрудничество по административен ред ще продължават да се прилагат след 31 декември на календарната година, до края на която е получено съобщението за денонсиране, по отношение установяване облагането на доходите, предвидени в спогодбата съгласно чл. 27, ал. 2.

9. Двете договарящи държави повторно ще обсъждат въпроса за международния шосеен транспорт, когато предприятията, местни лица на всяка от двете договарящи държави, ще могат да създават места на стопанска дейност в държавата извън тази на тяхното местожителство.

Изготвен в София на 14 март 1987 г. в два екземпляра на български и френски език, като и двата текста имат еднаква сила.

За Държавния съвет
на Народна република България:
А. Луканов

За президента
на Република Франция:
М. Ноар